

Άρης Άλμπης

Εμμέτρως 2

Εμμέτρως 2, Άρης Άλμπης

ISBN 978-960-456-522-1

© Copyright: Μάιος 2019, Μ. Κεραμάρης, Εκδόσεις Ζήτη

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία

Εκτύπωση

Βιβλιοδεσία

Π. ΖΗΤΗ & Σια ΙΚΕ

18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας

Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19

Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr

www.ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:

Αρμενοπούλου 27, 546 35 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 2310.203.720, Fax: 2310.211.305 • e-mail: sales@ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ:

Χαριλάου Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Τηλ.-Fax: 210.3816.650 • e-mail: athina@ziti.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: www.ziti.gr

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τα ποιήματα της συλλογής αυτής γράφτηκαν την τελευταία δεκαπενταετία. Τα περισσότερα είναι δημοσιευμένα στο διαδικτυακό τόπο arisalbis.blogspot.gr

Από τα ποιήματα που είναι γραμμένα σε πρώτο πρόσωπο, ελάχιστα με αφορούν προσωπικά. Τα περισσότερα αφορούν ανθρώπους, που είτε τους γνώρισα εκ του σύνεγγυς είτε πρόσεξα τη συμπεριφορά τους, χωρίς να επικοινωνήσω μαζί τους.

Η ηλεκτρονική μου διεύθυνση είναι ar7alb@gmail.com

Υπάρχει σελίδα μου και στο Facebook.

Μάιος 2019

Δυο λόγια για τα ποιητικά μέτρα

Ταμβος

Δύο συλλαβές, από τις οποίες τονίζεται η δεύτερη.
Αργά/ κυλά/ει το/ βαθύ/ αμί/λητο/ ποτά/μι,

Τροχάιος

Δύο συλλαβές, από τις οποίες τονίζεται η πρώτη.
Πεύκα/ έλα/τα σι/μά μου/ και α/κρόβρα/χα

Ανάπαιστος

Τρεις συλλαβές, από τις οποίες τονίζεται η τρίτη.
Γελαστό/ πρωινό/ κι είναι πρώ/τη τού Μά/η

Δάκτυλος

Τρεις συλλαβές, από τις οποίες τονίζεται η πρώτη.
Φεύγουν και/ πάνε οι/ πρώτες τού/ Μάη

Αμφίβραχος

Τρεις συλλαβές, από τις οποίες τονίζεται η μεσαία.
Απρίλη/ χαμόγε/λα χίλια/ μας φέρνει/ς

Χρέος

Στις βεβαιότητές του γαντζωμένος,
μες στις ιδέες του οχυρωμένος,
τον κόσμο έβλεπε με διόπτρες,
τυφλά εμπιστευόταν τους επόπτες.

Και τώρα μπρος του η πικρή αλήθεια
του κονιορτοποιεί τα παραμύθια.
Οι βεβαιότητές του διαλυμένες
και οι ιδέες του παρωχημένες.

Πώς να σηκώσει την πικρή αλήθεια
και πώς ν' αντέξει την ασχήμια,
με βεβαιότητες γαλουχημένος
και στις ιδέες αφοσιωμένος;

Μέσα στη στάχτη και τ' αποκαΐδια
κατάματα κοιτάζει την αλήθεια.
Πόσο αλλιώτικα του τά 'δειχναν οι διόπτρες
και πόσα ψέματα του λέγαν οι επόπτες.

Καταλαβαίνει μέσα του το Χρέος
κι ελευθερώνει την ψυχή του απ' το δέος.
Ας είναι όποια θέλει η αλήθεια!
Δε θ' ανεχτεί ποτέ του την ασχήμια...

Στα δευτερόλεπτα

Καλωσορίσματα θερμά, ο κόσμος γύρω της πολύς
πυκνές οι χειραψίες.
Τριάντα χρόνια ξενιτιά, ο χρόνος δε μας προσπερνά,
κρατάει απουσίες.

Τριάντα χρόνια ξενιτιά η όμορφη Βασιλική
και τώρα στην πατρίδα,
για λίγες μέρες στο χωριό κι ύστερα πάλι Αμερική
στην άπατη ελπίδα.

Ανάμεσα στους χωριανούς, στη φασαρία την πολλή,
κι εγώ για χειραψία.
Τα χέρια σφίχτηκαν αλλιώς και μες στα δευτερόλεπτα
βουβή συνομιλία.

Από τις λέξεις των χεριών στα λόγια των βλεμμάτων μας·
τα μάτια πώς προφταίνουν!
αντάλλαξαν τ' ανείπωτα ωραίων αισθημάτων μας·
αυτά που δεν πεθαίνουν.

Τριάντα χρόνια ξενιτιά εκείνη η Βασιλική,
εικόνα που δε σβήνει,
χαμένη πια οριστικά στην εύλαλη Αμερική.
Κι η νιότη δε μ' αφήνει...

Προς αναχωρητές

Ψυχές ευγενικές και ντελικάτες,
υπάρξεις εύθραυστες,
αν σας γυρίσανε τις πλάτες,
μη φύγετε.

Υπάρχουν κι άλλοι. Λίγοι, μα υπάρχουν,
μαζί σας να σηκώνουν την αλήθεια,
κι ας σημειώνει νίκες η ασχήμια.
Μη φύγετε.

Κι αν δεν τους βρίσκετε αυτούς τους λίγους,
γιατί κι εκείνοι σιωπηλοί,
βέβαιο είναι πως υπάρχουν.
Κι είναι αυτό πολύ!

Έπαινοι αλλότριοι

Ωραία για μένα τα λέει ο μπέης,
ευχάριστο πάντοτε, να σ' επαινούν,
καλά μου τα λένε και κάποιοι πασάδες,
τα έργα μου τώρα κι αυτοί εκτιμούν.

Πολλές οι διαμάχες και τ' άσχημα λόγια,
απείλησαν πόλεμο στο παρελθόν,
αφήσανε τώρα στην άκρη τα βόλια,
κοιτάζουμε πλέον ΜΑΖΙ το παρόν.

Και κάτι κουβέντες μου τότε για τόλμη
και τόσες ανέξοδες παλληκαριές,
μπορεί να τα φώναζε άπειρη νιότη,
μα σήμερα είναι ιδέες παλιές.

Ωραίο να τά 'χεις καλά με το μπέη,
πασάδες και άλλοι να σ' έχουν καλό.
Με άλλους συντρόφους σε άλλο λημέρι,
με άλλον αέρα, με άλλο μυαλό...

Από Κλέφτης αρματολός.